

ZOO V BÍLÉM. LEVHARTI A MAKACI VÍTÁJÍ SNÍH.

Sněhová nadílka zkrášlila i Zoologickou zahradu Olomouc. Kromě ladovské procházky však skýtá potěšení i mnohým zvířatům. Mezi ty, která si v chladném, mrazivém počasí, v třeskuté zimě vyloženě lebedí, se nepochybně řadí levhart mandžuský či makaci červenolící. Ostatně, zimu znají velice dobře z volné přírody. „Zvířata na sněhu působí velmi fotogenicky, proto jsme se rozhodli zavítat za makaky a levharty, kterým to právoplatně v zimě sluší nejvíce,“ uvádí Pavel Javůrek, vedoucí marketingového oddělení a autor pořízených fotografií.

MAKAK ČERVENOLÍCÍ

Počty těchto nejseverněji žijících primátů, kteří kromě ostrova Hokkaidó obývají celé Japonsko, se ve volné přírodě odhadují na cca 50 000 jedinců. Je jim dán život dlouhý až 30 let, nicméně si ho zkracují návštěvami lidských farem, kde jsou nevítanými hosty. **Dokáží si poradit s rozmanitými teplotami, od vyšších v subtropických oblastech jižního Japonska, až po -15 °C ve středním Japonsku na pahorkatinách a horách ostrova Honšú, na nejsevernějším ostrově Hokkaidó se již nevyskytují. Ne zbůhdarma se jim říká také „sněžné opice“, i proto, že v zimě dokáží vyhrabávat potravu zpod sněhu.** Nepohrdnou ani kůrou stromů. Pochutnají si na ovoci, listech, hmyzu, milují ořechy. Dorozumívají se mezi sebou pestrá škálou zvuků. Typická je pro ně hustá srst, která je chrání před mrazem, sedací mozek, krátký ocas a lícni torby. O mláďata matka pečuje až po dobu 2 let.

LEVHART MANDŽUSKÝ

V přírodě se levhart mandžuský vyskytuje pouze na Dálném východě, kde obývá nedotčené lesy. **Jedná se o velkou formu levharta skvrnitého, nejseverněji žijící poddruh. Jako jediný druh levharta dokáže přežít jak v extrémním horku, tak extrémní zimě – jeho srst měří v zimě až 7,5 cm. V jeho domovině v zimním období klesají teploty hluboko pod bod mrazu (-30 °C).** Zbarvení má světlejší s velkými rozetami. K dalším rozpoznávacím znakům patří dlouhý, hustě osrstěný ocas a šedě zbarvené oči. Na lov se vydávají obvykle v noci. Kořist odnáší na skryté místo, někdy s ní vylézá i na stromy. Počty zvířat v zajetí převyšují jejich počet v přírodě. Ale poslední léta se jeho stavy zvýšily až na 130 zvířat, která byla spočítána v roce 2024 pomocí fotopastí. Původní monitoring v 70. letech minulého století zjistil pouze 32 jedinců (za využití stop zanechaných ve sněhu), ještě v roce 2000 se jeho stavy odhadovaly na pouhých 22-28 jedinců. Vážnou hrozbou pro levharty je pytláctví, ale i lesní požáry, nebo těžba dřeva a nerostných surovin.

Iveta Gronska

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325